

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих,
Кіровоградської області

Рік видання 27-й
№ 80 (3175)

НЕДІЛЯ, 6 липня 1958 р. Ціна 15 коп.

Інформаційне повідомлення Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

3—4 липня ц. р. відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Пленум обговорив питання „Про підсумки червеного Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій України по збільшенню виробництва і продажу сільськогосподарської продукції державі“.

З доповіддю в цьому питанні виступив Перший секретар ЦК КП України тов. Підгорний М. В.

В обговоренні доповіді взяли участь 22 чол.

З заключним словом виступив тов. М. В. Підгорний.

В обговореному питанні Пленум прийняв відповідне рішення.

До вас звертається колгоспник

Колгоспник чи колгоспниця сумлінно трудяться в полі чи на фермі, борються за те, щоб з честю виконати взяті зобов'язання по виробництву продуктів тваринництва і тваринництва. У кожного з них крім громадських інтересів є свої особисті. Одному треба відремонтувати хату, іншому повітку. Тут необхідна допомога з боку артілі, з боку членів правління.

До бригадирів, до членів правління та голови колгоспу часто звертаються колгоспники за порадою та допомогою. Зобов'язок кожного—уважно вислухати заяву чи скаргу члена сільгоспартії і допомогти йому.

А як бути, коли ту чи іншу заяву не може вирішити бригадир, голова колгоспу? Її треба обговорити на засіданні правління, зборах уповноважених чи загальних зборах колгоспників.

До правління сільгоспартії імені Свердлова надходить багато заяв. Голова колгоспу, члени правління уважно і об'єктивно розглядають і задовольняють кожну з них. Регулярно скликаються засідання. Всі заяви вирішуються оперативно. Правильно й уважно ставляться до запитів трудящих в сільгоспартії імені Сталіна. Можуть і повинні так розглядати заяви та скарги членів сільгоспартії правління всіх колгоспів.

Найцінніше і найдорожче у нашій країні—людина. Ось чому Комуністична партія та Радянський уряд завжди безсумнісно піклуються про те, щоб нашим славним трудівникам—будівникам комуністичного суспільства створити найкращі умови матеріального і культурного життя, звертають виключну увагу всіх керівників колгоспів, підприємств та установ на їх найперший обов'язок—уважно і чуйно ставитись до запитів трудящих.

Чому ж іноді забувають про це окремі керівники колгоспів?

Є ще у нас випадки, коли голова колгоспу грубо відповідає на справедливе зауваження члена артілі, відмовляється розглянути його заяву. Є й такі керівники колгоспів, які по кілька місяців не скликають засідань правління і не розглядають заяв і скарг трудящих. Члени сільгоспартії, не дочекавшись вирішення свого прохання в колгоспі, змушені звертатись в райком партії, райвиконком, пишуть листи до редакції районної газети. У колгоспі імені Жданова, наприклад, ще в кінці квітня було останнє засідання правління. Але і на ньому не були розглянуті всі заяви. До цього часу не одержала вирішення заява колгоспника Я. Коваленка, який звернувся за допомогою до правління ще 31 березня 1958 року. Я. Коваленко, виконуючи роботу в колгоспі, втратив працездатність, просить, щоб правління допомогло йому придбати інвалідську коляску. І вже скільки місяців заява лежить в конторі!

Багато колгоспників звертались за допомогою, щоб правління виділило необхідні будівельні матеріали для ремонту хат. І. Лукін скаржиться, що йому неправильно нарахували трудові за вивезення на поле перегною. Всі ці заяви надійшли в контору ще в квітні, травні, але досі не розглянуті.

Подібні недоліки можна зустріти в колгоспах імені Орджонікідзе, імені Шевченка та інших. Чому ж примирилися з цим первинні партійні організації та їх секретарі? Адже їх прямий обов'язок здійснювати повсякденний контроль за діяльністю правління колгоспів, вживати негайних і рішучих заходів до тих керівників, які бездумно ставляться до запитів трудящих, пильнувати, щоб завжди і скрізь дотримувались вимог Статуту сільгоспартії—основного закону колгоспного життя.

Комбайнери! Виходьте на змагання!

За десять днів

Комбайнером я працюю не перший рік. Не одну тисячу гектарів дорідних хлібів зібрав на колгоспних полях. За сумлінну працю і високі показники на збиранні врожаю Радянський уряд нагородив мене орденом Трудового Червоного Прапора. Ця висока нагорода зобов'язує працювати ще краще.

Коли я прочитав у «Кіровоградській правді» лист передових комбайнерів Бобринецького району, то зразу ж сказав: «Правильну думку висловлюють товариші!» Бобринецькі механізатори закликають зібрати урожай за 10 днів і тільки роздільним способом, не допустити втрат зерна, швидко звільнити площі від пожнивних решток. Для цього вони впроваджують прогресивні методи збирання хлібів, зокрема спареними агрегатами.

Наслідуючи приклад бобринецьких механізаторів, я також включаюся у змагання. Комбайн «С-4» стоїть у бойовій готовності, з підбирачем. Разом з помічником Григорієм Вербіцьким ще раз перевірили взаємодію всіх вузлів і механізмів. Щодня буду перевиконувати норми на підбиранні валків і тим, щоб збирання врожаю закінчити за 10 днів.

М. ПАРФЬОНОВ,
комбайнер колгоспу імені
Енгельса.

РТС—напоготові

Ново-Миргородська РТС діяльно готується до збиральних робіт. Підготовлені ремонтні летучки для подання необхідної технічної допомоги колгоспам. На місяць ми перевіряємо, в якому стані трактори, комбайни та інший інвентар, ліквідуємо несправності.

І. ГРУШОВИЙ,
механік.

Перевиконати зобов'язання—це наш обов'язок

Вже не перший рік доводиться мені збирати хліб роздільним способом у колгоспі імені Чкалова. На власному досвіді я переконався, що цей прогресивний метод збирання має великі переваги перед прямим комбайнуванням.

По-перше, при роздільному збиранні ми набагато скорочуємо строки жнив, виграємо час, запобігаємо втрат зерна.

По-друге, наш колгосп матиме можливість раніше розпочати продаж хліба державі. Нові закупівельні ціни дозволять збільшити доходи колгоспу. Зросте завдяки цьому й оплата трудодня колгоспників.

У нас працюватиме три лафетних жатки. Щоб закінчити збирання врожаю за 8—10

робочих днів, я зобов'язався зібрати не менше 250 гектарів зернових. Мій денний виробіток становитиме по 25—28 гектарів. Підрахунки показують, що впоратися із цим завданням можна тоді, коли щодня буду виконувати і перевиконувати змінні завдання.

Закріплена за мною лафетна жатка стоїть в повній готовності—відрегульована, змащена. Я тільки чекаю наказу—вступити в боротьбу за хліб.

У відповідь на заклик бобринецьких механізаторів я беру зобов'язання швидко і без втрат зібрати врожай.

В. КУБАЙ,
машиніст лафетної жатки колгоспу імені Чкалова.

Зберемо хліб роздільно

На полях нашого колгоспу дозріває багатий урожай. Ще кілька днів і почнемо косити озиму пшеницю, якої в артілі понад 400 гектарів.

Щоб скоротити строки жнив і не допустити втрат, будемо збирати хліб роздільним способом. Із лафетчиком Тарасом Топором ми дали слово зібрати

врожай на площі 200 гектарів за 8 робочих днів. Для цього в нас є всі можливості. Трактор «КДП-35» і лафетна жатка стоять у повній готовності. Кожного дня збиратимемо по 25—30 гектарів хлібів.

М. КІЗІЛЬ,
тракторист колгоспу імені
Калініна.

За прикладом бобринчан

Весь радянський народ гартує рішення червеного Пленуму ЦК КПРС, яке відповідає нарізним завданням комуністичного будівництва, відкриває величні перспективи на майбутнє.

У відповідь на піклування Комуністичної партії ми вирішили зібрати роздільним способом весь хліб за 10 робочих днів. За прикладом бобринецьких механізаторів ми вирішили і в себе на збиранні

хлібів використати спарений збиральний агрегат. За нами закріпили трактор «Беларусь» і дві жатки, одна з них навісна.

Використання такого агрегату дасть можливість в найкоротші строки зібрати врожай. За день ми плануємо скошувати по 45—50 гектарів хлібів.

М. ЗАЙЦЕВ, Р. ЗАБОЖАН,
трактористи колгоспу імені
Дзержинського.

В обкомі КП України та облвиконкомі

Про розгортання соціалістичного змагання на збиранні врожаю

Бюро обкому КП України та виконком обласної Ради депутатів трудящих прийняли постанову, спрямовану на широке розгортання соціалістичного змагання серед механізаторів колгоспів, радгоспів і ремонтно-технічних станцій області на збиранні врожаю 1958 року.

Підтримано ініціативу і схвалено заклик комбайнерів Бобринецького району до всіх механізаторів колгоспів і радгоспів області про розгортання соціалістичного змагання за успішне проведення жнив. (Заклик опублікований у газеті «Кіровоградська правда» 28 червня).

Райкоми КП України і райвиконкоми зобов'язано провести обговорення заклику в усіх господарствах з тим, щоб кожний комбайнер і механізатор взяв конкретні соціалістичні зобов'язання по щоденному і сезонному виробітку на комбайні і жатку, намолоту зерна, економії пального.

Бюро обкому КП України та виконком обласної Ради депутатів трудящих схвалили пропозицію обласного управління сільського господарства, обласного управління радгоспів та обкому профспілки робітників і службовців сільського господарства й заготівель про заснування перехідних мандатів для комбайнерів на період збирання врожаю. Цією ж постановою передбачено заснувати перехідний Червоний прапор обкому КП України та облвиконкому для районів—переможців змагання.

Райкомам КП України і райвиконкомам запропоновано:

заснувати в кожному районі перехідний Червоний прапор райкому партії і райвиконкому для колгоспних переможців соціалістичного змагання на збиранні врожаю та організувати вручення в кожному колгоспі червоних прапорців і вимпелів передовим тракторним бригадам, комбайнерам і машиністам рядових жаток;

розв'язати на загальних зборах колгоспників питання про встановлення грошових премій для передових комбайнерів, які здобули право бути учасниками обласної наради згідно з умовами перехідного мандата;

забезпечити випуск бюлетенів в усіх колгоспах і радгоспах кожні три дні. Ці бюлетені мають бути присвячені виконанню денних завдань кожним комбайнером і машиністом жатки і розповсюджуватись у всіх збиральних агрегатах;

у кожній тракторній бригаді мати дошку показників для висвітлення ходу соціалістичного змагання механізаторів.

Бюро обкому КП України та облвиконком зобов'язали редакторів обласної, районних, багатотиражних газет, редколегії стіннівок, обласне радіо широко висвітлювати хід виконання соціалістичних зобов'язань, взятих механізаторами на час жнив.

Комбайнерів і механізаторів, які відзначилися на збиранні врожаю, вирішено заносити до обласної «Книги пошани» та обласної «Книги трудової слави».

Трудаці району палко схвалюють рішення червеневого Пленуму ЦК КНРС

Слово куйбишевців

Напередодні святкування сорокаріччя утворення Комуністичної партії України відбулися збори колгоспників у всіх семи рілних бригадах артілі імені Куйбишева. Трудаці колгоспного села говорили про свої успіхи, якими вони зустріли знаменне свято і про ще невирішені питання, а також одностайно схвалили історичне рішення червеневого Пленуму ЦК КНРС про скасування обов'язкових поставок і натуроплати за роботи МТС, про новий порядок, ціни і умови заготівель сільськогосподарських продуктів.

Агроном Антоніна Березовська так сказала:

—Постанова червеневого Пленуму Центрального Комітету

партії відкрила нові неозорі горизонти для дальшого розвитку сільськогосподарського виробництва. У відповідь на рішення партії я, як спеціаліст сільського господарства, працюватиму, не покладаючи рук. Хай колгоспна земля дає ще більші врожаї!

Бригадир Олександр Жанталай у своєму виступі загострив увагу учасників зборів на недоробленостях у підготовці до збирання врожаю. Так, наприклад, ще не всі відремонтовано безтарки, не приведено до ладу граблі та інший дрібний інвентар.

Колгоспники затвердили робочий план на період збиральних робіт.

г. гуц.

Величезний виграш

—Підрахунки показують, що новий порядок заготівель сільськогосподарської продукції принесе величезний виграш артілі—її прибуток збільшиться майже вдвічі. Такі ж прибутки матимуть всі колгоспи країни. Уявіть собі, як швидко піде вперед сільське господарство, наскільки зросте добробут народу і зміцниться економічна могутність соціалістичної Батьківщини!

Цю думку висловив бухгалтер колгоспу імені Орджонікідзе Михайло Хмельницький на загальних зборах колгоспників, приурочених сороковим

роковинам Комуністичної партії України та обговоренню рішення червеневого Пленуму ЦК КНРС. Колгоспники з великим задоволенням слухали свого бухгалтера і думали про те ж саме.

Володимир Кожухар, бригадир городньої бригади, також сказав кілька слів про значення постанови Пленуму ЦК КНРС і доповів зборам про той вклад, який збирається внести городня бригада у всенародну справу—зібрати не менше як по 110 центнерів овочів з гектара.

Г. ХМельницький.

Семінар секретарів парторганізацій

В кабінеті партійної освіти відбувся одноденний семінар секретарів парторганізацій разом з їх заступниками і профгрупорганами.

Семінар розглянув підсумки навчання в сітці партійно-комсомольської освіти за 1957—1958 учбовий рік. Обговорено питання про активність кому-

ністів на партзборах, організацію виконання партійних доручень, про роботу стінних газет та участь секретарів парторганізацій в роботі преси.

Учасники семінару заслухали доповідь про завдання комуністів району по перетворенню в життя рішень червеневого Пленуму ЦК КНРС, з якою виступив Г. Безвужко.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Порожий день після дощів. Платання цукрових буряків. Міжряддя заростають бур'янами.

А біля краю бурячища стоїть «Універсал» з спареними мотигами. Під машиною в холодку сидить водій трактора Семен Сердюченко і попихує цигаркою.

—Чому стоїмо, питаєте?.. Ружин наказав зняти тупі долота, а гострі обіцяв доставити з бригади. Ну, я й чекаю,—говорить тракторист.

Розпорядившись десь о 7 годині ранку, бригадир тракторної бригади комуніст Василь Ружин з своїм помічником комуністом Миколою Гранкіним помчав бригадною півторатонкою у Панчівське відділення РТС за запасними частинами.

Обліковець член КНРС Гнат Шевченко на роботу не з'явився. Отже, усіх трьох комуністів бригади в полі не було. Ніхто не слідкував, як виконувалося розпорядження керівника бригади.

О десятій годині ранку приїхав мотоциклом на місце роботи причіплювач Іван Галушко:

—Ну, як?

—Ніяк... Поїдь у бригаду і взнай, чому долота не везуть. В середині дня зустрів причіплювача агроном І. Пустовийт. Він допоміг знайти долота і доставити їх на своїй бричці до трактора.

Швидко поставив робочі органи Сердюченко. Можна було б і починати спущування міжрядь, та десь знову загаявся Галушко. Нарешті, з'явився:

—До роботи не приступлю, поки не буде напарника!..

Другий причіплювач Григорій Новак до трактора не виїшов. А час летить. Уже й сонце над заходом.

В. Ружин і М. Гранкін повернулися з Панчево тільки о 8 годині вечора...

Те, про що йде мова, не виняток. Неорганізованість, порушення трудової дисципліни, недоліки в експлуатації техніки (вийшли з ладу 7 тракторів із 12), повільна

Головна ланка

підготовка до збирання врожаю—гіркі наслідки того, що механізаторів не виховують. З початку весни ніхто із комуністів і членів агітколективу не провів жодної бесіди з людьми бригади. Зборів не скликають. Підсумки змагання не підбивають. Дощки показників немає.

А хіба не міг би випускати «бойові» листки обліковець Г. Шевченко? Міг би, та не хоче. За весь період польових робіт він не випустив ні однієї стінки. Очевидно, комуніст Шевченко забув про свій кривий партійний обов'язок.

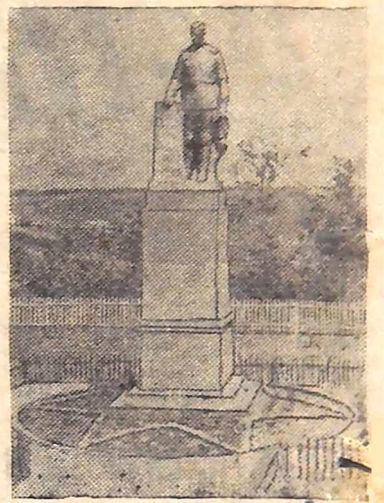
Цього, безумовно, не трапилося б, якби В. Ружин, М. Гранкін і Г. Шевченко стали на ділі активними бійцями за перетворення в життя рішень партії, як того вимагає Статут КНРС, якби вони вболівали за доручену справу.

Як видно, для парторганізації колгоспу імені Кірова непочатий край роботи в тракторній бригаді, що налічує в собі понад шістьдесят чоловік. З цим згоден сам секретар партійної організації Іван В'яткін. Але ж для справжнього діла не досить тільки згоди, що у нас, мов, є недоліки. Саме життя вимагає від комуністів постійно звертати серйозну увагу на головну ланку партійної роботи—роботу серед людей і особливо серед механізаторів, на яких припадає велика доля в боротьбі за піднесення колгоспного виробництва.

Згоден Іван В'яткін і з тим, що в тракторній бригаді є передовики, що можна зробити їхній досвід надбанням всього колективу. В той погожий день, наприклад, коли агрегат Сердюченка простояв майже весь робочий час, тракторист Микола Пригода і причіплювачі Андрій Гончаренко та Олексій Літвінов не втратили і хвилини на спущенні міжрядь буряків.

Питання про роботу серед механізаторів секретар партійної організації вирішив винести на обговорення партійних зборів.

М. СОСНА.

Нещодавно в селі Пурпурівці відбулося урочисте відкриття пам'ятника радянським воїнам, які загинули в період Великої Вітчизняної війни.

На знімку: пам'ятник у селі Пурпурівці.

Фото Ф. Калашникова.

Про них не забуде народ

Трудаці нашої країни ніколи не забудуть героїчних подвигів радянських воїнів, які героїчно билися з німецько-фашистськими загарбниками у період Великої Вітчизняної війни.

В багатьох селах нашого району вже встановлені величні пам'ятники загиблим воїнам. Незабаром такий пам'ятник буде встановлено в центрі села Коробчино. Вже завезено постамент та інші будівельні матеріали до місця спорудження пам'ятника.

І. СТАРОДУБ,
голова виконкому сільради.

* * *

В невеликому парку села Лікарево, де шумлять зеленим листям молоді дерева, буде встановлено пам'ятник радянським воїнам, які загинули в період Великої Вітчизняної війни. Щовесни молодь насаджувє в парку дерева, квіти. Колгоспники свято шанують світлу пам'ять загиблих воїнів.

О. ВДОВИЧЕНКО,
завідуючий клубом.

Школа передового досвіду

Великими досягненнями в усіх галузях народного господарства, науки і культури зустріли трудаці нашої республіки сорокаріччя Комуністичної партії України. Ці досягнення дістали яскраве відображення на Виставці передового досвіду в народному господарстві УРСР, яка відкривається сьогодні в Києві.

Почуття законної гордості за свою соціалістичну Батьківщину і її чудових людей охоплює кожного, хто побуває на виставці. Її численні споруди, показові поля, сади, вододіли, парки займають понад 360 гектарів. Напроти центрального входу величаво піднімається Головний павільйон виставки. В ньому демонструються загальні показники зростання промисловості республіки, особливо важкої індустрії—основи народного господарства, а також найважливіших галузей сільського господарства, розвитку науки і куль-

тури, підвищення матеріального і культурного рівня життя трудящих.

У павільйонах «Вугільна, металургійна, хімічна, нафтова і газова промисловість», «Машинобудування і приладобудування», «Електростанції і електропромисловість», «Будівництво і промисловість будівельних матеріалів», розташованих ліворуч від головного входу, на прикладах роботи передових підприємств республіки показуються плоди технічного прогресу, результати впровадження нової технології у видобуванні вугілля, нафти і газу, у виплавці й обробці металу, у будівництві і на транспорті.

На спеціально обладнаних площадках експонуються макети вугільних шахт, моделі домених печей і електростанцій, металорізальні верстати, нова сільськогосподарська техніка.

У павільйоні «Пластичні маси і штучні волокна» багато зразків виробів з пластмас та

інших синтетичних матеріалів—деталі машин, застосовуваних в різних галузях народного господарства, товари народного вжитку—взуття, тканини, хутро, галантерея. Цей павільйон дає наочне уявлення про ті широкі можливості, які має український народ в боротьбі за виконання рішень травневого Пленуму ЦК КНРС про прискорений розвиток хімічної промисловості.

П'ять сільськогосподарських павільйонів розташовані праворуч від головного входу. В залах і на показових полях павільйону «Землеробство і лісомеліорація» можна ознайомитися з основними типами зональних сівозмін, найбільш урожайними сортами різних сільськогосподарських культур, сучасною технікою і способами зрошення. Передові прийоми вирощування високих урожаїв кукурудзи та інших культур показані в павільйоні «Зернові і олійні культури» і на його польових ділянках. Успіхи знатних буряководів і льонарів

демонструються в павільйоні «Технічні культури». Барвисті експонати павільйону «Овочівництво, плідництво і виноградарство» розповідають про передові прийоми вирощування овочів, картоплі, фруктів, ягід, винограду.

У павільйоні «Тваринництво» на прикладах роботи найкращих господарств демонструється досвід правильної годівлі, утримання і догляду за тваринами. В спеціальних приміщеннях і на вивідних площадках організовано показ високопродуктивної великої рогатої худоби, свиней, овець і птиці, вирощених тваринниками республіки.

Великий інтерес являють стенди, які знайомлять з тим, як колгоспи республіки здійснюють рішення лютневого Пленуму ЦК КНРС про дальший розвиток колгоспного ладу і реорганізацію машинно-тракторних станцій.

Екскурсанти дістануть на виставці консультації в усіх

питаннях, що їх цікавлять. У спеціальних залах демонструються кінофільми, читаються лекції. В численних кіосках продається наукова і технічна література. Представники колгоспів і радгоспів з допомогою спеціалістів можуть підібрати на виставці і замовити потрібні їм сільськогосподарські машини.

Кожний відвідувач виставки побачить, як творча праця новаторів відкриває широкі шляхи зростання продуктивної праці, неухильного збільшення випуску промислової і сільськогосподарської продукції.

Виставка в столиці Радянської України є справжньою школою передового досвіду. Поширення і впровадження цього досвіду в усіх галузях народного господарства—одна з найважливіших умов дальшого піднесення соціалістичної економіки, підвищення матеріального добробуту трудящих.

М. БІЛОУС.

Всі сили на виконання соціалістичних зобов'язань!

Люди трудової слави

Найкращих показників у змаганні за збільшення надоїв молока в першому півріччі 1958 року домоглися:

Завалко Євдокія Іванівна — доярка колгоспу імені Фрунзе, яка надоїла від кожної корови по 1560 літрів молока.

Лазуренко Єлизавета Карлівна — доярка колгоспу імені Мічуріна, яка надоїла від кожної корови по 1290 літрів молока.

Лазаренко Фаїна Федорівна — доярка колгоспу імені Куйбишева, яка надоїла від кожної корови по 1261 літру молока.

Новохатченко Мотря Андріївна — доярка колгоспу імені Фрунзе, яка надоїла від кожної корови по 1258 літрів молока.

Головаха Марія Михайлівна — доярка колгоспу імені Жданова, яка надоїла від кожної корови по 1198 літрів молока.

Козюр Олена Авксентіївна — доярка колгоспу «Шлях Леніна», яка надоїла від кожної корови по 1196 літрів молока.

Паргамон Клавдія Миколаївна — доярка колгоспу імені Чкалова, яка надоїла від кожної корови по 1180 літрів молока.

Курочка Олена Василівна — доярка колгоспу імені Чкалова, яка надоїла від кожної корови по 1180 літрів молока.

Мельник Марія Тимофіївна — доярка колгоспу імені Фрунзе, яка надоїла від кожної корови по 1169 літрів молока.

Васечко Марія Ісаївна — доярка колгоспу імені Чкалова, яка надоїла від кожної корови по 1156 літрів молока.

Матях Олена Михайлівна — доярка колгоспу імені Куйбишева, яка надоїла від кожної корови по 1153 літри молока.

Демиденко Килина Йосипівна — доярка колгоспу імені Сталіна, яка надоїла від кожної корови по 1138 літрів молока.

Котляр Євдокія Григорівна — доярка колгоспу імені Енгельса, яка надоїла від кожної корови по 1137 літрів молока.

Сокурєнко Надія Іванівна — доярка колгоспу імені Шевченка, яка надоїла від кожної корови по 1131 літру молока.

В Олександрівському районі

Тваринники колгоспів Олександрівського району, що змагаються за першість з трудівниками нашого району, виробили у першому півріччі 1958 р.: молока — по 77,2 центнера на сто гектарів угідь або по 906 кілограмів на фуражну корову; м'яса — по 14 центнерів на сто гектарів сільськогосподарських угідь; свинини (в тому числі) на сто гектарів ріллі по 6,7 центнера; вовни — настригли на кожну вівцю по 1,3 кілограма; яєць — одержали на 100 гектарів зернових по 4331 штуці і на курку-несучку по 39,9 штуки.

Тепер же треба особливо подбати про створення міцної кормової бази для тваринництва, яка є вирішальною умовою дальшого зростання поголів'я і продуктивності худоби, зниження собівартості продукції тваринництва.

(Із доповіді М. С. Хрущова на червневому Пленумі ЦК КПРС).

Колгоспні доярки! Рівняйтесь у змаганні на Євдокію Іванівну Завалко!

Вона завоювала перше місце

На молочно-товарній фермі колгоспу імені Фрунзе Євдокія Іванівна Завалко працює порівняно недавно — лише другий рік. Але всі її поважають за сумлінну працю, за ініціативу й наполегливість. Тепер не тільки в селі Костянтинівці, але й у всьому нашому районі всі знають передову доярку Євдокію Завалко. На тваринницьких фермах колгоспні доярки творчо впроваджують її досвід одержання високих надоїв молока.

Внести гідний вклад у всенародну боротьбу за створення в нашій країні достатку продуктів тваринництва, дати більше молока рідній Батьківщині — ось до чого прагнуть тваринники колгоспу імені Фрунзе. Запалюючий приклад у змаганні весь час подає Євдокія Завалко. За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні обласним виконком присвоїв Є. І. Завалко почесне звання «Краща доярка області».

— І надалі не відстану в змаганні, ще енергійніше боротимусь за високі надої молока, — заявила вона.

Життя показує, що Євдокія Завалко не кидає слів на вітер. Вона працює по-мамайському, день у день збільшує надої.

— На сьогодні Євдокія Іванівна вже має більше 1630

На знімку: сестри-доярки Ольга Завалко (стоїть) та Євдокія Завалко.
Фото Ф. Калашникова.

літрів молока на корову. Це найвищий показник у колгоспі, — повідомляє бухгалтер колгоспу Микола Андрійович Дима.

— Та не тільки в колгоспі, а й у районі, — додає хтось з тваринників.

Дійсно, Є. І. Завалко тримає перше місце в змаганні серед доярок району. Що ж забезпечує їй одержання високих надоїв? Закріплених корів вона дбайливо доглядає. В один і той же час щодня проводить доїння. Як правило, перед початком і під час доїння старанно масажує вим'я коро-

вам. Слідкує, щоб кожна корова була чистою, напоною і нагодованою.

В ці дні корів випасають на пасовищі. Вдень і на ніч їм дають зелену масу кукурудзи у суміші з горохом. Доярка слідкує за тим, щоб корови поїдали достатню кількість зеленої маси. Завдяки цьому щодня надоє близько 12 літрів молока на корову.

— Приклад Євдокії Завалко наслідують тваринники колгоспу, — повідомляє зоотехнік Микола Семенович Шульга.

Близько 1300 літрів молока надоїла від кожної корови досвідчена доярка Мотрона Андріївна Новохатченко, багаторічну і самовіддану працю якої Радянський уряд відзначив високою нагородою — орденом «Знак Пошани». На третьому місці йде молода доярка Марія Тимофіївна Мельник, яка вже надоїла більше 1200 літрів молока на корову.

Не відстають також і З. Т. Лисенко, Н. Я. Калашник, П. П. Добрицька, О. І. Завалко. Честь і слава кращим колгоспним дояркам! Хай ще яскравіше розгоряються вогні соціалістичного змагання за високі надої молока, хай більше буде в нашому районі таких трудівниць, як Євдокія Іванівна Завалко!

І. МІРОШНИЧЕНКО.

Беріть з них приклад!

Серед працівників колгоспних вівчарських ферм з новою силою розгорнулося змагання за збільшення виходу ягнят на кожні 100 вівцематок і настригу вовни на кожну голову. Добрих показників у першому півріччі 1958 року добилися такі товариші:

Мартинівська Катерина Харитонівна — чабан колгоспу імені Калініна, яка одержала по 132 ягнят на 100 вівцематок і настригла по 3,2 кілограма вовни з кожної вівці.

Промашкова Тетяна Микитівна — чабан колгоспу імені Калініна, яка одержала по 132 ягнят на 100 вівцематок і настригла по 3,2 кілограма вовни на вівцю.

Заграничний Василь Єрмолаєвич — чабан колгоспу імені Жданова, який одержав по 100 ягнят від 100 вівцематок.

Гордієвська Ольга Григорівна — чабан колгоспу «Шлях Леніна», яка одержала по 2,5 кілограма вовни на вівцю.

Кращі свинарі

Добрих успіхів у першому півріччі цього року добилися:

Григорчук Олена Василівна — свинарка колгоспу імені Леніна, яка одержала від кожної свиноматки по 12,3 поросяти.

Гавриленко Меланія Іванівна — свинарка колгоспу імені Мічуріна, яка одержала від кожної свиноматки по 12 поросяти.

Ченякова Олександра Миколаївна — свинарка колгоспу імені Сталіна, яка одержала на свиноматку по 11,2 поросяти.

Передові пташники

В першому півріччі нинішнього року добрих показників у змаганні домоглися:

Волощук Василина Андріївна — пташниця колгоспу імені Калініна, яка одержала на кожну курку-несучку по 45 яєць.

Шестерик Марія Мусіївна — пташниця колгоспу імені Чапаєва, яка одержала на кожну курку-несучку по 43 яєць.

У Великописківському районі

Тваринники колгоспів Великописківського району, що змагаються за першість з трудівниками нашого району, виробили у першому півріччі 1958 року:

молока — по 68 центнерів на сто гектарів угідь або по 806,6 літра на фуражну корову;

м'яса — по 11,6 центнера на сто гектарів сільськогосподарських угідь;

свинини (в тому числі) на сто гектарів ріллі по 5,4 центнера;

вовни — настригли на кожну вівцю по 1,6 кг;

яєць — одержали на 100 гектарів зернових по 1022 штуки і на курку-несучку по 28,8 штуки.

Більше виробляти молока та м'яса!

ЗВЕДЕННЯ

про виробництво та надої молока в колгоспах району з 1 січня по 1 липня 1958 року за даними райінспектури ЦСУ (подається в центнерах на 100 гектарів угідь, в кілограмах на фуражну корову)

Назва колгоспів	Вироблено молока	Надоєно молока
ім. Фрунзе	106,1	1110
ім. Сталіна	90,8	832
ім. Чкалова	87,0	907
ім. Енгельса	84,3	822
ім. «Шлях Леніна»	81,8	970
ім. Жданова	77,6	949
ім. Леніна	75,2	802
ім. Шевченка	75,0	933
ім. Карла Маркса	73,7	871
ім. Мічуріна	70,4	774
ім. Калініна	70,0	958
ім. Свердлова	69,8	900
ім. Чапаєва	68,9	910
ім. Орджонікідзе	68,7	766
ім. Щорса	65,3	834
ім. Куйбишева	62,3	841
ім. М. Горького	58,3	757
ім. Дзержинського	43,4	587
ім. Кірова	40,9	643
По району	66,8	837

Трудівники тваринницьких ферм району дали слово в нинішньому році виробити по 195,5 центнера молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь. Минуло перше півріччя. Успішно виконують взяті зобов'язання колгоспи імені Фрунзе, імені Чкалова та імені Енгельса. Збільшили виробництво молока в порівнянні з відповідним періодом минулого року сільгоспартілі імені Сталіна, імені Чапаєва. Але колгоспи імені Дзержинського та імені Свердлова ганебно відстають від своїх суспів.

На 30—36 центнерів молока на 100 гектарів угідь менше, ніж торік, одержали колгоспи імені Шевченка та імені Горького. Зменшили надої молока сільгоспартілі імені Калініна, імені Карла Маркса, «Шлях Леніна».

По виробництву м'яса кращі показники, ніж торік, мають колгоспи імені Чкалова, імені Чапаєва, імені Орджонікідзе та імені Енгельса. Проте вкрай незадовільно організували відгодівлю тварин сільгоспартілі імені Шевченка, імені Дзержинського, імені М. Горького та імені Куйбишева, де за півріччя одержали м'яса на 3—5 центнерів менше, ніж за цей період в минулому році. Як же думають керівники колгоспів Є. Бутівський, А. Конельський та П. Стоян виконати взяті зобов'язання?

ЗВЕДЕННЯ

про виробництво м'яса та свинини в колгоспах району з 1 січня по 1 липня 1958 року за даними райінспектури ЦСУ (подається в центнерах: м'ясо — на 100 гектарів угідь, свинина — на 100 гектарів ріллі)

Назва колгоспів	Вироблено м'яса	Вироблено свинини
ім. Енгельса	19,8	4,8
ім. Леніна	17,7	7,9
ім. Калініна	15,1	7,3
ім. Мічуріна	14,2	4,9
ім. Свердлова	14,1	4,3
ім. Чапаєва	13,8	5,2
ім. Фрунзе	13,7	3,1
ім. Чкалова	13,6	7,4
ім. Щорса	13,3	4,0
ім. «Шлях Леніна»	12,2	7,6
ім. М. Горького	11,7	5,0
ім. Шевченка	10,3	3,1
ім. Сталіна	9,8	7,3
ім. Жданова	9,7	3,1
ім. Орджонікідзе	9,5	4,5
ім. Кірова	8,6	2,7
ім. Карла Маркса	7,4	5,3
ім. Дзержинського	7,1	2,9
ім. Куйбишева	5,9	1,9
По району	11,4	4,7

Бесіди на природничо-наукові теми

Як людина перетворює природу

Люди не можуть жити без їжі, одягу, жител. Але звідки вони беруть все це? Проповідники релігії твердять, що блага земні даровані людям самим богом, тому їм лишається тільки уповати на милість господарю і молити про це бога. Самі люди з власної волі нібито неспроможні поліпшити своє становище, переробити світ так, як їм потрібно. Всяку зміну порядку, встановленого нібито богом, релігія вважає блюзнірською, гріховною і неприпустимою.

Але ж усім відомо, що матеріальні і культурні блага людей не існують у природі в готовому вигляді. Їх треба добути, виготовити, зробити. А це немислимо без того, щоб людина не змінювала навколишньої природи. Людям завжди треба добувати, а потім переробляти різноманітну сировину, щоб виготовляти з неї знаряддя праці, їжу, одяг. Взяти, наприклад, сільське господарство. Люди, зайняті в ньому, прагнуть одержати продукції якнайбільше і найкращої якості. Для цього їм треба як слід удобрювати і обробляти ґрунт, змінювати живу природу, втручатися в її розвиток, створювати нові сорти рослин і породи тварин з певними властивостями.

Значить, всупереч твердженням проповідників релігії, людина не тільки може, а й повинна переробляти світ. У цьому смысл і заповідь самого існування людей. У боротьбі з природою людина створює другу, штучну «олонднену» природу, яка відповідає саме її запитам і прагненням, створює світ промисловості та сільського господарства, дивовижних машин і різноманітних предметів—від хліба до телевізора, від пеніциліну до впорядкованих жител.

Релігія всіляко проводить ту думку, що людина безсила перед природою, нібито створеною і керованою богом. Життя щодня спростовує ці твердження. Звичайно, самою тільки силою своїх м'язів багато чого не добується. Але людина використовує різні джерела енергії, які є в природі, і таким чином стає надзвичайно могутньою.

Ще зовсім недавно вважалося, що запаси енергії, доступні людині, вичерпуються. Але в наш час вчені знайшли способи використання ядерної енер-

гії. Запаси її в кілька десятків раз перевищують світові поклади вугілля, нафти, торфу при повному їх згорянні. Вчені вважають, що в найближчому майбутньому людство дістане в своє розпорядження нові, невичерпні запаси ядерної енергії і що енергетичний достаток зробить людей повновладними господарями не тільки нашої планети, а й усієї сонячної системи, як про це мріяв К. Е. Цюлковський.

У біблій та інших «священних» книгах є чимало розповідей про чудесні перетворення одних речовин в інші, наприклад, води у вино. Наука давно вже довела, що таких випадків не було і бути не може. Зате сама людина, озброєна науковими знаннями, добивається без усяких чудес гідних подиву перетворень речовини, одержує щороку багато тисяч нових хімічних сполук і матеріалів, яких нема в природі. Людина створила силу-силенну цих речовин—різних пластмас, численних сплавів, штучних кристалів і каменів, скломатеріалів. Усі ці й інші речовини створює за допомогою науки сама людина.

Релігія вважає, що на землі нібито стільки видів рослин і тварин, скільки їх створив бог. Але як же бути тоді з культурними рослинами і свійськими тваринами, що їх вивели люди? З того часу, як люди почали займатися землеробством і тваринництвом, виведено багато тисяч нових сортів рослин і тварин. Кому не відомі чудові мічурінські яблука і груші, сливи і вишні? Їх створив не бог, а сам І. В. Мічурін. Він створив лілію з запахом фіалки, нову рослину—актинідию з дуже смачними ягодами і багато іншого.

Зовсім недавно відомий радянський селекціонер Герой Соціалістичної Праці Василь Степанович Пустовойт вивів новий сорт соняшника, насіння якого містить олії в два рази більше, ніж звичайно містить насіння цієї рослини.

Використовуючи природні запаси енергії, видобуваючи і переробляючи сировину, перетворюючи живу природу, людина змінює і саме обличчя Землі. Радянські люди будують канали, створюють великі штучні моря-водоймища, примушують ріки текти туди, куди це потрібно людині. Піднімаються вели-

чезні масиви цілини, поступово ліквідуються пустині.

За роки Радянської влади в Середній Азії і Закавказзі зрештою майже вдвоє більше пустинних земель, ніж за кілька тисячоліть. Йде наступ на болота українського і білоруського Полісся, Прибалтики і Карелії, Барабінської низовини і Мещори. Ці землі, які колись вважалися непридатними для використання, починають служити людині, даючи небувалі врожаї. Змінюючи географію, люди практично спростовують релігійні погляди, згідно з якими все в світі незмінне і нібито створене богом і не може бути порушене без його волі.

Сміливо перетворюючи відповідно до своїх інтересів навколишній світ, людина вдосконалює і власний організм. Вона бореться проти хвороб, які, на думку прихильників релігії, насилає на людей бог за гріхи або як випробування. Людина прагне до того, щоб збільшити тривалість життя. За останні 20—30 років в СРСР цілком знищено такі хвороби, як віспа, холера, чума, поворотний тиф і деякі інші. Викорінюється малярія, на яку ще в 1934 році у нас хворіло три з половиною мільйони чоловік. Така ж доля чекає в найближчому майбутньому трахому, парші, москитну гарячку. З часом буде ліквідовано туберкульоз і бруцельоз. Прихильники релігії вважають, що хвороби неминучі, але вчені і працівники охорони здоров'я прагнуть знищити всі захворювання і, звичайно, доб'ються цього.

В боротьбі з природою людина здобула багато великих перемог. Озброєна наукою, вона успішно перетворює навколишній світ у своїх інтересах. Значить, щоб люди могли жити ще краще і щасливіше, вони повинні йти не по шляху релігії, а по шляху науки, по шляху практичної діяльності, спрямованої на створення ще кращих матеріальних і культурних благ. Недарма народне прислів'я говорить: «На бога надійся, а свій розум май».

Радянський народ—будівник комунізму не може уповати на милість неіснуючого бога. Всім тим, чого він добився, встановивши Радянську владу, він зобов'язаний власній праці, керівництву Комуністичної партії.

Е. ФАДДЕЕВ.

Книги на антирелігійні теми

Питання атеїзму. Збірник. Держполітвидав УРСР. Київ. 1958, стор. 288.

«Протилежність науки і релігії»—так зветься перший розділ збірника. Виходячи з досягнень науки і техніки, автори статей спростовують фантастичні релігійні вигадки про виникнення Всесвіту, походження життя на Землі і дають матеріалістичне наукове пояснення законів природи.

Як виникли релігії і яка їх соціальна суть? Про це йде мова в другій частині збірника. Окремі статті викривають догми православної, католицької,

іудейської віри, а також сектантства.

В кінці збірника публікуються рішення Комуністичної партії і Радянського уряду про релігію і церкву, словник релігійних термінів і список атеїстичної літератури.

Е. ЯРОСЛАВСЬКИЙ. Як народжуються, живуть і вмирають боги. Держполітвидав УРСР. Київ. 1958, стор. 176.

Чи завжди люди вірили в бога, коли і як з'явилися релігії, чи вічні вони—на ці питання читач знайде відповідь у книзі видатного діяча Комуні-

стичної партії Є. Ярославського. В брошурі простою і образною мовою розповідається, як первісні люди, безпорадні в боротьбі з силами природи, боготворили сонце, вітер, воду, як у класовому суспільстві виникла віра в богів, створених за образом і подобою людей. На великому історичному матеріалі показано, як у різних народів склалися міфи про богів, релігійні обряди, яких вони зазнавали змін у процесі розвитку людського суспільства і яка їх суть.

Почалося це ще в січні місяці. На сторінках газети «Ленінець» було надруковано статтю про те, що в колгоспі імені Куйбишева є на фермах корови, які мають лише хвости та роги, а молока дають менше, ніж погана коза. Автор статті радив керівникам артіль вибракувати таких «молочниць» і на їх місце поставити продуктивних тварин.

Прочитав Панас Олександрович Стоян замітку і сказав: —Грамотний! Бач, як критикує. А хто сміє підривати мій авторитет?

Може на цьому б і закінчилось. Та ні ж, з редакції надіслали листа і настійно просять, щоб він, голова такого великого колгоспу, писав відповідь про вжиті заходи.

—Не діждете!—промовив П. Стоян.

Минуло кілька днів. Знову лист з редакції. І щоб ви думали? Нагадують вдруге, щоб надіслав відповідь.

—Пишіть і втретє, а відповіді не діждетеся!—твердо вирішив голова.

І редакції не відповідає, і заходів не вживає. А на дої все падають і падають. Колгосп по виробництву молока тягне район назад.

Критикувала газета панчівських керівників за погані дороги, за погану підготовку комор до зберігання зерна, за те, що не закладають раннього силосу...

А Панас Олександрович мов у рот води набрав. Мовчить. За півроку одержав від редакції десяток листів, стільки ж нагадувань. І на жодного не дав відповіді. От характер!

На критику реагує хворобливо. Замість того, щоб негайно ліквідувати недоліки, на які вказує газета, панчівський голова колгоспу носить за пазухою камінь. А навіщо? Не відповідає на листи. А чому?

Чи подумали ви, шановний Панасе Олександровичу, над тим, що

замовчування і нехтування критики це те ж саме, що й затиск критики? За такі негарні дії треба нести відповідальність.

Зовсім по-іншому реагує на критичні виступи газети В. Н. Перев'язко, завідувачий відділом культури. Людина, бачте, на культурній посаді. Гніваться йому на те, що редакція пише листи і просять вживати заходів, прямо такі незручно. Василь Никифорович і не гнівається. Він дуже вже спокійний. Махнув на все рукою. Газет не читає. Листів теж. Заходів не вживає. І все. А клуби, а бібліотеки? Окремі з них обдурті, занехаяні. В деяких ніякі гуртки не працюють. Дуже часто пишуть про це колгоспники до газети, скаржаться на погану роботу культармійців. Та про це В. Перев'язко і слухати не хоче. Він пальцем об палець не вдарив, щоб виправити становище. І мовчить. Культурний завідувачий.

Майже так реагує на критику голова колгоспу імені Леніна П. Петров. Жодного листа не надіслав до редакції. Чому ж мрється з цим парторганізація і не закличе до порядку мовчальника?

Голова колгоспу імені Шевченка Є. Бутівський винайшов новий метод затиску критики. Він навіть категорично відмовився познайомити працівника редакції В. Бондаренка з рішеннями правління артіль по критичних виступах газети. Під два замки закрив книгу протоколів і грубо, зухвало заявив: «Я вам нічого не покажу!» На листи редакції теж не відповідає. А О. Хитрий, секретар партійної організації, замість того, щоб затискувача критики закликати до порядку, лише руками розводить.

Голова Софіївської сільської Ради К. Капінус, захищаючи свою особу і свій високий авторитет від критики, грубо і брутально облаяв працівника редакції І. Жеребенка. Невже він не знає, що за такі дії зарозумілі люди притягаються до відповідальності?

Преса—це гостра зброя в руках партійних організацій, і нікому не дозволено ігнорувати сигнали газети. Про це неодноразово підкреслювалось в документах Комуністичної партії. Про ці вказівки слід пам'ятати кожному.

У Софіївському сільському клубі, де завідувачим Віктор Литвинов, занедбана робота гуртків художньої самодіяльності.

В. Литвинов:—І чого тобі від мене треба?..

Слідами наших виступів

„У неї такий характер“

Під таким заголовком у районній газеті «Ленінець» за 28 травня було вміщено замітку, в якій критикувалася поведінка колгоспниці сільгоспартілі імені Калініна Наталії Деркач.

Ново-Миргородське районне відділення міліції повідомило редак-

цію, що наведені в замітці факти мали місце. Н. Деркач за хуліганські дії оштрафовано на 100 карбованців.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.